

Nyhetsbrev XXIV Rapport om Jonas Nordéns Minnesfond, brev från stipendiater.

För ett par dagar sedan kom det brev från Björn Olsson och Pierre Garami (stipendiater 2006 och 2007). Fyllda med både spännande, intressant och rolig läsning, som jag gärna vill delge mina kära läsare. Samtidigt vill jag passa på att informera lite om fonden, dess utveckling och framtid.

Högskolan i Grythyttan har stipendier för duktiga och ambitiösa kockar, därmed bidrar vårt land till den gastronomiska utvecklingen. Viktigt ur flera aspekter för att locka unga människor till stimulerande utmaningar inom det kulinariska området.

Motsvarande engagemang inom hotellnäringen finns ännu inte i Sverige. Även den näringen kan utvecklas. Landets hotellföretag kan bidra till att få fram skickliga personer att driva hotellnäringen framåt och på flera sätt medverka till utveckling, service och samtidigt göra en samhällsinsats. Bidrar gör också Jonas Nordéns Minnesfond genom årlig utdelning av stipendier.

Fondens medel ska enligt stadgarna gå till studenter registrerade vid institutionen, eller ha avslutat *Hotel and Hospitality Program* (fil kand.) och vara behövande (motiveras av den sökande). Eftersom fonden instiftades till minne av Jonas är jag förvissad om att min son på det här viset inte glöms bort.

När en stipendiat genomgått sin praktik har vi, fondens ledamöter som krav att denne ska närvara vid nästföljande fondsammanträde, för att berätta och redovisa utfallet. Eller (som i de här fallen) brevledes informera om hur det varit. På så vis får man en återkoppling där vi ledamöter och skolan tar del av studieresultatet, till båtnad för framtida utbildning inom *Hotel and Hospitality Program*.

Det som hände min son och hans familj, har medfört att jag hängivet ägnar en stor del av min tid till att verka för fondens bästa. Ett sätt att bearbeta sorg och saknad och samtidigt främja fondens framtid. Den borde, enligt mitt förmenande ha substans tillräcklig för att bestå och enbart (helst) avkastningen användas till stipendieutdelning i framtiden.

Gösta Nordén

”Hej Gösta!

Hoppas allt är bra med dig och att du får njuta av lika härligt höstväder hemma i Sverige som vi har det i Washington. Du får förlåta mig att jag inte hunnit mejla tillbaka till dig på länge men det känns som om tiden går i dagar och icke sekunder.

Det är nu spännande samt spända tider i Washington. Först har vi den ekonomiska krisen som drabbar oss alla, vår VD har dock låtit meddela alla anställda hos Four Seasons Washington DC att ingen kommer att få gå utan alla kan känna sig trygga. Sedan genomgår vi stora renoveringar på hotellet vilket inte enbart bidrar med glada miner hos våra betalande gäster. Jag känner dock att allt detta kombinerat med att vi fortfarande är lyckligt lottade med en bra beläggning samt ARR (arrangemang/beställningar) ger mig en otrolig arbetslivserfarenhet.

Jag tillsammans med min sambo Emelie har det otroligt bra här i Georgetown i DC och trivs mycket bra med våra liv i USA. Vi önskar bara att vi kan få fortsätta arbeta efter att våra visum går ut nu i December. Tyvärr kan vi inte fortsätta arbeta här i USA som nämnt men jag är glad att berätta att vårt äventyr med Four Seasons har inte sett sitt slut riktigt ännu. Vi båda har nämligen blivit erbjudna och skrivit på arbetskontrakt för Four Seasons i Maldiverna (Kuda Huraa). Allting är klart till 75 procent, men vi väntar fortfarande på klartecken att våra arbetsvisum i Maldiverna blir godkända. Vi kommer att få arbeta på båda resorterna som Four Seasons innehar i Maldiverna. Samt på The Four Seasons Explorer, som är en tre våningar hög katamaran, ägd av de båda resorterna. Den kan bokas av gästerna, som bor ombord och sedan åker man ut ett par dagar till havs, där gästerna får njuta några av världens bästa djuphavsdyk.

Vi hoppas på att få komma en vecka på semester innan de flyger oss till Maldiverna och få hälsa på våra familjer och snabbt försöka ladda om våra batterier. Nu får vi även bara hålla tummarna att vi får våra arbetsvisum.

Nu måste jag tyvärr rusa till arbetet men sköt om dig nu så ser jag fram emot att höra av från dig inom snar framtid.!

Björn Olsson”

”Gösta!

Här följer några rader om min vistelse i Monaco i somras!

Tack vare stipendiet från Jonas Minnesfond blev det möjligt att åka iväg till min önskade praktikplats på Columbus HÔtel i Monaco (www.columbus.mc). Eftersom jag aldrig tidigare varit i Monaco så var min förväntan obeskrivlig. Den förupplevelse jag skapat fick jag från rykten: Rika människor, glamour, för dyrt för en svensk, skatteparadis, ständig sol, hav och lyxbilar överallt, jätte litet etc. Alla dessa rykten stämmer förutom ett nämligen: *för dyrt för en svensk*. Enligt min uppfattning är Sverige nämligen många gånger dyrare jämfört med Monaco. Detta grundar jag på när jag t.ex. jämför ett normalt utlägg för hushållet, drink ute, glass, kaffe, bussbiljett, åka taxi etc.

Min praktik utspelade sig på ett boutique-hotell i Fontvieille, Monaco. Hotellet ägs av bland andra Formula 1 föraren David Coulthard, som ibland bidrog med ”fartfyllda” kvällar i hotell-lobby, vilket speglar ett aktivt ägandeskap i verksamheten. Till sin hjälp hade han svensken Fredrik Aspegren som verkställande direktör, som också var min mentor och vi utvecklade snabbt en bra relation med varandra!

På jobbet titulerades han alltid ”Monsieur Aspegren”, på fritiden däremot och då han t.ex. visade mig runt, sa vi du till varandra. Med detta gjorde han väldigt klart för mig hur en vd bör uppträda gentemot sina anställda. Han ansåg att på jobbet har man inga vänner, på sin fritid däremot umgås han med många kollegor som blivit hans vänner. Fredrik har en otrolig kunskap och lång erfarenhet från hotellbranschen. Något jag i högsta mån snappade upp, då jag ansåg att hans ledarstil var bra. Fredrik tog väl hand om mig och särskilt när vi gick för att titta på Formel 1 och Grand Prix, som han fixat biljett till särskilt för mig. Överlycklig som jag blev, ringde jag hem och berättade att ja fått en biljett. Det jag då inte visste var att biljetten gällde på en balkong på Hotel de Paris, Monacos lyxigaste hotell. Fån en av hotellets balkonger kunde jag följa den spännande tävlingen ”live”, vyn fyllde upp ordet perfekt! Balkongens hotellrum, som hade gjorts om för evenemanget där serverades champagne, anklever och filét de boeuf Wellington. Tala om att skapa ultimata atmosfär och Grand Prix upplevelse!, Tack Fredrik, för denna lärorika tid!

Vistelsen i sig var mycket givande och jag fick praktisera på hotellets alla avdelningar. Allt från att städa rum till att själv få i uppdrag att åka till Paris för att delta i ett seminarium för Svenska Handelskammaren i Frankrike. Med syftet att marknadsföra Columbus HÔtel. Under min praktik kom jag fram till att jag skulle vilja arbeta med marknadsföring och försäljning, som är min stora passion. Och kommer att bli min inriktning i framtida planer. Just nu är emellertid målet att slutföra mitt sista år här på Restauranghögskolan i Grythyttan. Därefter får vi se vad som händer!

Avslutningsvis var min vistelse i Monaco helt fantastisk. Med sina 300 soldagar om året var knappast möjligt att vakna en morgon med regn utanför fönstret. Eftersom jag förlängde min praktik över sommaren stannade jag exakt 7 månader i Monaco. Under den tiden regnade det sammanlagt 10 dagar! För övrigt lyckades min syster

och hennes familj pricka in sju av sju möjliga under sin semester här nere, man kan förstå att hennes bild av Monaco blev en annan!

Trots att Monaco framstår som ett lyxland, kan man inte bortse från de hårt arbetande företagsledare som efter jobbet ses dricka ett glas champagne på Café de Paris balkong medan solen sakta går ner över Monaco.

Med hälsningar från vännen

Pierre Garami

Pierre (t.h.) med Fredrik Aspegren på Hôtel de Paris balkong